

Osobitost bez „továren“

ZIMA VE ŠVÝCARSKU: SRDCE ALP NEMUSÍ BÝT PŘEMRŠTĚNĚ DRAHÉ

Mezi českými lyžařskými všudybyly je mnoho zcestovalých znalců – vyjmenují velká francouzská střediska, rakouské ledovce nebo všechna údolí Dolomit.

Jedno bílé místo na mapě svých cest ale mají: Švýcarsko.

Zdánlivou nedostupnost švýcarské lyžařské dovolené způsobuje zčásti větší vzdálenost z Česka, zčásti aura luxusu, kterou pojem Švýcarsko vyznačuje. Pod kůží vřtí strach z drahoty není ničím neobvyklým – podobně uvažují mnozí Němci nebo Britové. Ceny v nejvčetnějších střediscích jim dávají za pravdu. Jenže vedle Svatého Mořice či Zermattu lze nalézt i velmi přijatelná místa pro českou peněženku. Milým překvapením mohou být zejména pro rodiny s dětmi – co se týče dětských slev je Švýcarsko v posledních letech na špičce lyžařské Evropy.

Městečka bez aut

Jen velmi zřídka ve Švýcarsku hučí továrny na turisty. Naopak, střediska obvykle nejsou megalomanská, a to ani v dobrém, ani ve špatném smyslu. Nehoní se za maximální kapacitou a rychlostí lanovek, a už vůbec ne za obřími hotely nebo apartmánovými komplexy (Crans-Montana či Siviez jsou výjimkou). Lyžuje se většinou v okolí původních městeček a vesnic, jež si zachovaly osobitý ráz, atmosféru, zvyky i architekturu (Val d'Anniviers v kantonu Wallis). Několik z nich úplně eliminovalo automobilový provoz (Zermatt, Mürren, Wengen nebo Saas-Fee).

Kdo bude sledovat čistě objektivní důvody při výběru střediska, nemůže ta švýcarská minout, neboť příroda zde rozdávala bohatě – aby také ne, když leží v srdci Alp. Terény jsou pestré, běžně s více než tisícovým převýšením, a podle polohy v rámci alpského masivu buď více zasypávané sněhem, nebo zalité sluncem. Klimatické poměry se dramaticky mění ve směru ze severu na jih i z východu na západ, a někdy třeba jen mezi sousedními údolními. Hřebeny hor často překonávají čtyřtisícovou metru: nejvíce, 47 ze 48, jich je ve Wallisu.

Zdarma až do devíti

Dobře se zde daří alternativám ke klasickému sjíždění sjezdovek – ať už snowboardingu (slušný snowpark bývá ve střediscích standardem), freeridu nebo skialpinismu. Obzvláště příhodné poměry k těmto aktivitám ve volné přírodě vládnu ve Wallisu, kde trůní i legendární Matterhorn. Dovolenu si přitom mohou užít i ti, kdo své lyžaře jen doprovázejí, ale sami tomuto sportu nepropadli. Těm se nabízejí pěší vycházky, sjezdy na sánkách nebo termální koupele (Leukerbad, Ovronnaz).

Konečné slovo má vcelku přirozeně cena. U skipasů už před několika lety padl mýtus nejdražšího Švýcarska, když jej předhlonila Francie. Děti naopak běžně platí zhruba polovinu ceny, někdy třeba jen třetinu – a to do dvanácti, ale častěji až do šestnácti let věku. Za výhodnější, mládežnický tarif jezdí i lyžaři, kteří ještě neoslavili dvacítku. Nemluvě o těch nejmenších caparetech – ti jezdí zdarma. Přeborníky jsou v tomto střediska v oblasti Ženevského jezera nebo v Saas-Fee, kde dostanou děti gratis permanentku až do devíti let.

S lyžemi po Evropě

Pro čtenáře IN magazínu jsme připravili podrobné lyžařské průvodce Švýcarskem, Itálií, Rakouskem, Francií, Českem a Slovenskem. V obsáhlých článcích, které přineseme během následujících měsíců, najdete profily středisek vhodných pro rodiny s dětmi, tipy na moderní zábavní resorty, stylové horské vesničky i na areály pro freeridery. Kromě nejdůležitějších cestovních a lyžařských informací se dozvíte také o dalších možnostech sportovního vyžití nebo ubytování. Po dnešním prvním dílu, ve kterém jsme navštívili zimní Švýcarsko, se 7. listopadu zaměříme na Česko.